

Diktátum volt ez is, második Trianon! - A párizsi béke 70. évfordulójára

A MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE ELNÖKÉHEZ NYÍLT LEVÉLKÉNT MEGKÜLDÖTT
KÖZÉRDEKŰ JAVASLAT

Iratjel: Trianon-MVSZ-170210

MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE

Patrubány Miklós elnök

Budapest

Tisztelt MVSZ, tisztelt Elnök Úr!

Alapvető a Trianonban elkövetett jogtalanságok vonatkozásában, hogy a terrorista talmudista szemiták (lásd melléklet-1) 1910-ben meghirdették, s ez máig is érvényes, Magyarország általuk teljesen birtokbavételét. Ezt a célt szolgálja a hazai Nemzeti Stop Só Program (lásd melléklet-2) is. Van lehetőség ezek közzétételére az MVSZ hírlevéllel is? Szerintem ugyanis elősegítené a trianoni döntés létrejöttének és fenntartásának okai mindenki által megismerése és átgondolása a trianoni jogsértés máig is folytatásának nemzetközi bíróságon elítéltetését és betiltását.

Magyar üdvözlettel:

Tejfalussy András

oknyomozó mérnök feltaláló

www.tejfalussy.com

Mellékletek:

- 1./ AlliancesraeliteeFelhivas1910,
- 2./ fajirto-bunszervezet-elleni-intezkedes-170210email2j.

feladó:**András Béla Ferenc Sydo Tejfalussy**<magyar.nemzetbiztonsagi.pjt@gmail.com>
címezett:Magyarok Világszövetsége elnök <elnok@mvsz.hu>
másolatot kap:MVSZ Sajtószolgálat <sajtoszolgalat@mvsz.hu>
 dátum:2017. február 10. 21:11
 tárgy:Re: Diktátum volt ez is, második Trianon! - A párizsi béke 70. évfordulójára
 küldő:gmail.com

----- Továbbított levél -----

Feladó: **MVSZ Sajtószolgálat** <sajtoszolgalat@mvsz.hu>

Dátum: 2017. február 9. 10:03

Tárgy: Diktátum volt ez is, második Trianon! - A párizsi béke 70. évfordulójára

Címzett: MVSZ Sajtószolgálat <sajtoszolgalat@mvsz.hu>

Holnap lesz a párizsi béke 70. évfordulója. 1947.

február 10.estéjén [Mindszenty József](#)

[hercegprímás](#) szentségimádásra hívta Budapest népét.

Ő maga a Szent István Bazilikában vezette a szentórát.

Tízezrek mondták utána – sírva és zokogva – az alábbi

imát: „*Mindenek Mindenható Teremtője, Alkotója, Ó*

Nagy Isten! ... az ítélkező nemzetek határozatából

országunkra, népünkre – épp ebben a kegyetlen

pillanatban – az újabb országcsönkítés is

elkövetkezett.” Ez a béke ugyanúgy nem volt

békeszerződés, mint a trianoni. Békeparancs volt a

párizsi is, amely még különbül megcsönkította Magyarországot, mint a negyed századdal

korábbi. Ráadásul 1947-ben, a kommunisták uralta Országgyűlés „*mint kígyó*

sziszegett”, amikor egy képviselő tiltakozni készült a trianoni határok visszaállítása ellen...

A [Magyarok IX. Világkongresszusa](#) 2016-ban elindult Trianon megdöntésének útján. A párizsi

béke 70. évfordulójának előestéjén újraközljük a Magyarok Világszövetségének a párizsi

békével kapcsolatos állásfoglalását, amely egyébként az MVSZ [hivatalos](#) petíciójának

– *Igazságot Európának!* – szerves része, annak 3. mellékleteként.

A párizsi béke 60. évfordulójára

„*Mint kígyó sziszegett az egész mezőny*” ...

Miért volt II. Trianon a párizsi béke?

Az Imrédy Béla magyar miniszterelnök halálos ítéletét kimondó perben a közvádoló szerepét betöltő Sulyok Dezső, akit abszolút választási győzelmének birtokában pártja – a Kisgazda Párt – miniszterelnökké jelölt, 1946. február 8-án beszédet mondott a Nemzetgyűlésben. A jobboldali elhajlással nem vádolható politikus követelte, hogy a párizsi béketárgyalásokra utazó magyar küldöttség kérje a trianoni béke néprajzi tévedéseinek helyreigazítását és a magyar határok mentén idegen impériumok alatt egy tömbben élő magyaroknak az általuk lakott területekkel együtt Magyarországhoz való visszacsatolását. Beszédének ez a része viharos erejű, vad ellenkezést váltott ki a kommunistákból. Sulyok így ír erről: „*Mint kígyó sziszegett felém az egész mezőny, melyben kommunisták ültek. Elneveztek sovínisztának, háborús izgatónak, revizionistának ...*” [i]

Ezek után a kisgazda többségű, de mégis kommunisták uralta „magyar” kormányt olyan delegáció képviselte a párizsi béketárgyalásokon, amelynek tagjai – igen kevés kivétellel – nem értették a dolgukat, vagy nem akarták Magyarország érdekeit védeni. [ii]

Fontos iratokat, melyek egészen új megvilágításban tüntették volna fel a magyarság háborús szereplését, a külügyminisztérium egyik szobájából, ahol össze voltak gyűjtve, egy kommunista külügyi tisztviselő utasítására kihordták egy WC-helyiségbe. Ott egymásra szórták, és hónapokon keresztül hagyták pusztulni anélkül, hogy bármit is felhasználtak volna belőlük a magyar nép igazának megvilágítására.[iii]

A békét letárgyalták. Egy csomó magyar marxista az állam pénzén néhány hónapig jól élt Párizsban, és annyit ártottak népünknek, amennyit csak tudtak.[iv]

1947. február 10-én a Szövetséges és Társult Hatalmak elfogadtatták Magyarországgal azt a békét, amely Trianonhoz képest újabb színmagyar területektől fosztotta meg az országot, és a Szovjetunióval szemben 200 millió USD, Csehszlovákiával és Jugoszláviával szemben 100 millió USD hadisarc megfizetésére kötelezte. Az ország haderejét 66.000 főre korlátozta, ebbe beleértve a határőrséget és a folyami flotillát is.[v] A nyugati szövetségesek hadait Magyarország elhagyására kötelezte, viszont a Szovjetunióknak csapatok állomásoztatását engedélyezte mindaddig, amíg az Ausztriában állomásozó szovjet csapatok ellátása ezt szükségessé tette. Ausztriából 1955-ben vonultak ki a szovjet csapatok, Magyarországról 1991-ben, miután 1956 őszén hadüzenet nélkül újból hadszíntérré változtatták az országot.

De nézzünk a békeszerződés szövege mögé.

1. A II. világháborúban hadat viselő népek közül arányaiban a legnagyobb emberveszteséget a magyar nemzet szenvedte el: összlélekszáma 15%-át. A háborús cselekményekben 780.000-en hunytak el, szovjet hadifogságban 300.000-en, a holocaust megsemmisítő táboraiban Magyarországról és Észak-Erdélyből együttesen 300.000-en. Kárpátalján meggyilkoltak és elhurcoltak 100.000 magyart. Délvidéken lemészároltak 40.000 civilt, Felvidéken „eltűnt” 200.000, Erdélyben 270.000 magyar. Összesen több, mint 2 millió lélek![vi]
2. A Szovjetuniót Hitler oldalán elsők között fegyverrel megtámadó, és a zsidótörvények elfogadásában élenjáró Szlovákia – amelynek parlamentjében e törvények ellen egyedül az ötven évvel ezelőtt mártírhalált halt Esterházy János szavazott nemmel – a győztesek oldalán ülhetett tárgyalóasztalhoz.(!?) Ezt az általa soha nem remélt és kizárólag a békekonferencia magyarellenességével magyarázható helyzetet kihasználva újabb területi igényeket jelentett be. Miután éléskamrának már Versailles-ban megkapta a színmagyar Csallóközt, most Párizsban újabb öt magyar települést követelt magának Pozsony alatt, hídfőállásként a Duna bal partján: Rajka, Bezenye, Dunacsúny, Horvátjárfalu és Oroszvár. És a békecsinálók ez utóbbi hármat oda is ítélték neki.[vii]
3. A magyar nemzet legdurvább arculcsapásaként a csehszlovák küldöttség hivatalos jegyzékben kérte a békekonferenciától a Szent Korona eltávolítását Magyarországról, és ENSZ protektorátus alá helyezését egy távoli országban, hiszen amíg Magyarországon van, a nemzet ereje megtörhetetlen.[viii] Ez a javaslat alighanem csak azért nem került be a béke végleges szövegébe, mert akkor már a Szent Korona az országtól távol, az amerikai hadsereg fogságában volt, és maradt még több mint negyven éven át.

4. Miután 1946. januárjában és februárjában az embertelen és jogtalan lakosságcsere során, csattogó hidegben, a Duna befagyott jegén áthajtottak több tízezer felvidéki magyart, Magyarország a kitelepített magyarok ottmaradt vagyonával fizette ki a Csehszlovákia számára megítélt hadisarcot, és a párizsi békében kötelezettséget vállalt a kárpótlásukra. 2007. február 10-én telt hatvan éve, hogy a kommunista, majd a „rendszerváltó” Magyarország – alkotmányos köteleességét elmulasztva – nem kárpótolta azt a százezer áttoloncolt felvidéki magyart, akiknek ottrekedt vagyonával fizette meg azt a hadisarcot, amelyen a tízmilliós összlakosságnak kellett volna osztoznia. Azt, hogy a „rendszerváltó” Magyarország mily távol áll a jogállamiságtól, jól érzékelteti az Alkotmánybíróság két semmibe vett határozata. A taláros testület először a 37/1996. számú határozatában mondta ki a kárpótlás elmaradásának alkotmányosértő voltát, és 1997. június 30-ig adott határidőt az Országgyűlésnek a mulasztás pótlására. Hét év múltán, a 45/2003. számú határozatával az Alkotmánybíróság megállapította a továbbtartó alkotmányosértést, és 2004. június 30-ig szabott új határidőt annak megszüntetésére. Máig tartóan – mindhiába! A jogosultak többsége talán már nem is él. [ix]
5. A párizsi béke – a trianonitól eltérően – nem rendelkezett az elcsatolt magyarok állampolgárságáról. Így tehát mindazok, akik 1938 és 1941 között visszanyerték magyar állampolgárságukat, a párizsi békét követően is megőrizték azt. Sem az 1945. januári moszkvai fegyverszüneti egyezmény, sem a párizsi béke, sem az 1948-as magyar állampolgársági törvény nem fosztotta meg őket magyar állampolgárságuktól. Gondoskodott erről azonban a kádári rendszer, amely 1961-ben Csehszlovákiával, majd a Szovjetunióval, végül pedig 1979-ben a ceausescui Romániával kötött olyan kétoldalú államközi egyezményt, amely a trianoni formulával élve automatikusan megvonta a magyar állampolgárságot azoktól, akik egy éven belül nem telepedtek át Magyarországra. Egy kivétel azonban akadt. Az egykori Jugoszláviával ilyen államközi egyezmény soha sem született. Így tehát a Bácskában, Dél-Baranyában és Muravidéken élő délvidéki magyarok máig magyar állampolgárok. Lappangó magyar állampolgárságuk tény, amit hatvan év múltán is szenvtelenül tagad a „magyar” állam. [x]
6. A párizsi béketárgyalásokon nem esett szó a magyarság ellen 1944. őszén elkövetett genocídiumról, az emberiség ellen elkövetett, soha el nem évülő bűncselekményekről. Nem esett szó a szolvyvai Magyar Auschwitzról, ahol darált üveget keverték a tábor lakóinak eledelébe, ily módon gyalázatos kegyetlenséggel meggyilkolva és egyetlen tömegsírba temetve 18.000 magyar hadi- és polgári foglyot. [xi] Nem esett szó a Délvidéken ártatlanul megkínzott és lemészárolt 40.000 magyar hadifogoly katonáról, katolikus papról, védtelen polgárról. [xii] De hallgattak az Erdélyben Szárazajtán, Gyantán, Magyarremetén, Kishalmágyon kivégzett polgári lakosokról, a földvári haláltábor áldozatairól is. Miként hallgattak a Felvidéken dobsinai otthonukba utazókról, akiket a prerovi állomáson kiszállítottak a vasúti kocsikból, majd a mintegy 200 asszonyt és gyermeket halomra lötték, és amikor a töltények elfogytak, a még élő gyermekeket megfojtották, vagy lapáttal agyonverték. [xiii] És hallgattak arról a kilencven, harci cselekményekben még részt nem vett, tizenéves csíki leventéről, akiket Pozsony mellett Ligetfaluban tarkólvéssel gyilkoltak meg – a háború befejeztével, útban hazafelé. [xiv]

Csonka-Magyarország fővárosát, Budapestet négy hónapig ostromolták a szovjet csapatok, míg hatvankét évvel ezelőtt, az 1945. február 10-én, a budai várból indított kitöréskor két nap alatt 60.000 várvédő vesztette életét. [xv] A megszálló szovjet csapatok lerombolták a magyar állam szimbólumát, a Szabadság téren álló Ereklés Országzászlót, és végigprédálták az országot, megerőszakolva közel egymillió magyar lányt és asszonyt. [xvi]

A párizsi béke aláírásának estéjén Mindszenty József hercegprímás szentségimádásra hívta Budapest népét. Ő maga a Szent István Bazilikában vezette a szentórát. Tízezrek mondták utána – sírva és zokogva – az alábbi imát:

„Mindenek Mindenható Teremtője, Alkotója, Ó Nagy Isten! Amitől gyötrelmes napokon és vergődő éjszakákon tartottunk, rettegtünk, hogy földi igazságban emberi megértésben és emberi érzésben a mi reménykedésünk dőre és kába lesz: az ítélkező nemzetek határozatából országunkra, népünkre – épp ebben a kegyetlen pillanatban – az újabb országcsönkítés is elkövetkezett. Most írják alá Párizsban a magyar békét, a világ-békemű legnagyobb parcellázását címerben, földben, lelkekben, házakban, temetőkben, iskolákban, templomokban, a Nagyasszony és Szent István ezeréves örökségében. Akik aláírták, élvezik a pillanat történelemszerűségét, az aláírók a történelemben, a tollak a múzeumokba kerülnek; de mi tudjuk, hogy ezek a tollak gyémánttűknél sebezőbb vastollak, amelyek millió szívek táblájára írnak. Szívek vére, szemek könnye buggyan, serked és csordul nyomukban. Sóhajok szállnak, életek vonaglanak.” [xvii]

Eközben, „*mint kígyó sziszegett a kommunista mezőny*”, ha arra kérték, ne hagyja szó nélkül az országcsönkítést. Vajon tudták-e ezt Márton Áron püspök és társai, akik börtönt és mártíromságot is vállalva emlékiratot juttattak el a párizsi béketárgyalásokra, olyan megoldást kérve, hogy az elcsatolásra ítélt magyarok többsége Magyarországon élhessen?! [xviii]

Párizsban a békét letárgyalták és aláírták, de az a magyarság életében hatvan év múltán is élénken hat, mint elhúzódó méreg hatás. A ma élő magyarok többsége tudja és érzi, Trianon magyarellenes diktátum volt. A párizsi béke sokakban úgy élt, mint béke-szerződés. Hatvan év múltán ki kell mondanunk:

Diktátum volt a párizsi béke is: II. Trianon.

Pedig a trianoni "békét" rabló jellege, és szörnyű igazságtalansága miatt sohasem ratifikálták a nagyhatalmak, sem a Szovjetunió, sem az Egyesült Államok. Magyarország szétszaggatását a nagyhatalmak a párizsi béke, a II. Trianon nyomán pecsételték meg.

Budapest, 2007. február 17.

A Magyarok Világszövetsége

A kiadmányt hitelesíti: Patrubány Miklós – elnök

- [i] Sulyok Dezső - *Két éjszaka nappal nélkül*, 126. o. - kézirat
- [ii] Sulyok Dezső, i.m., 358. o.
- [iii] Sulyok Dezső, i.m., 356. o.
- [iv] Sulyok Dezső, i.m., 364. o.
- [v] *Encyclopaedia Hungarica, Harmadik kötet, Párizsi Béke* - Hungarian Ethnic Lexicon Foundation, Calgary 1994
- [vi] Erdős László ezredes, a II. világháborús magyar hadisírok felelőse - közlése
- [vii] Dr. Popély Gyula - közlése
- [viii] Dr. Zétényi Zsolt - *Magyarország Szent Koronája*
- [ix] A Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának határozatai, www.mkab.hu
- [x] Dr. Gaudi-Nagy Tamás, ..., in Restituto in integrum - Magyar állampolgárságot
- [xi] MVSZ Sajtószolgálat - *Magyar Auschwitz*, 2006. november 1?
- [xii] Matuska Márton - *Vérbosszú a Bácskában*,
- [xiii] *Benes Decrees Taking Victims in 2002*, World Federation of Hungarians,
- [xiv] Janics Kálmán - *A hontalanság évei*,
- [xv] ...
- [xvi] Sulyok Dezső, i.m.
- [xvii] Mindszenty József - *Emlékirataim*
- [xviii] Márton Áron -

MVSZ Sajtószolgálat
8523it/170209

Támogassa személyi jövedelemadójának 1%-val a Magyarok Világszövetségét!

„A Magyarok Világszövetsége jogelődjének tekinti a Kossuth Lajos, Klapka György és Teleki László által 1859-ben Párizsban életre hívott Magyar Nemzeti Igazgatóságot.” (Alapszabály)

A Magyarok Világszövetségének létértelme abból fakad, hogy a magyar nemzet a XX. század két világháborúja következtében szétszakítotttságban él, és a kommunista, majd a globalizációs és uniós erőtérben a magyar állam államközi egyezmények alávetettségében működik. (Alapszabály)

A 2004. december 5-i népszavazás a Magyarok Világszövetsége több, mint hét évtizedes történetének legjelentősebb nemzetstratégiai cselekedete.

A Magyarok Világszövetségének elnöke és minden tisztségviselője fizetés és tiszteletdíj nélkül végzi nemzetszolgálatát.

Az MVSZ Sajtószolgálat közleményei olvashatóak a www.mvsz.hu honlapon is.